

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Рок VIII.

Нови Сад, петак 29. Августа 1930.

Ч. 31 (286)

Газдовство и просвита.

На жаль нігдае сом не читал а и не чул, же би је Бачка, Банат и Срим поставали як примир доброго газдовства и похвалилого благостояния, а вельо сом читал и чул о Голандији, Данскеј и Белгии, Сиверней Италији и т. д., гоч тоти крај певно по свой природи не вельо, а може буц и ніч не богатши од Бачкеј, Баната и Срима. На и о прилично худобней Словенији вельо је приповеда.

Не шацко дајсле лем газдовске богатство. Треба гу тому и душевна просвиценощи, да једен народ добие праву вредност.

Бо народ зос газдовским богатством, а прев душевнай просвите подобни је гу атлету (моцаку), котри чежки терхи давига, али разум и душа му цалком запущени.

Хто го почитује? Лем је на забаву и подшмих другим.

Дзе ист гармониј (складу) помедаи материјалней (газдовской) просвите и душевнай, там не може буц аи правого благостояния, аи правога ћесца.

Правилне решење економског живота једнога народа жада тих, да економске богатство (добро) будзе раздвојене у зависник правилних ровнирох. Но мушки буц на једнак раздвојене, али одвише вельке богатство појединих на једнай страни и одвише вельке худобство на другој страни доводзи до непоряткох, до борбох, незадовољствох и веџ, як може обставац благостояние, ћесце?

А до тей правилней дзельби баш приводија вельо душевна просвита.

Со дас здрава душевна просвита панује, там нет з једнай страни лакомства и позасиценоши, а з другој страни пет цемпосци, рознуценоши и росинносци. Богатши да худобијешому заробиц, худобијеши заробене не разруда гоч заш, али патри пришпоровац и жиц чловечески. Дабоје, же веџ правей худоби аи не јест.

Але прејдаме на праву тему (бешеду) тей статиј. Зна је, же дванац роки уж будаје, як тије војна зверешла а газдовски обставини у Европи, не да је поправљају, али је ишче и погоршую! Якији тому причини? Чи је можеме наздавац лепшому? Џо да почнеме?

О тим собе вельо главу мучи и тоги, до водија државну политику и ученици (занстанвењици), котри о тим книжки друкују, а боме и канди од нас, бо кажди поједини чувствује па својим хрибце економски последици војни.

Медитим мож повесц економски живот и наука о њим, то досц чудна ствар. Економски живот людгох, народох, крајох и државох, таки повязани, помервени и поминипали, же то вельо раз чежко вивайши праву истину, чом дајо так або наспак.

О тим нет сомніја, же једна од главних причинох газдовской неизвесности и слабости је војна. Војна сило витрошила држави, пожарла силни богатства, добра.

Але по при тим настали ишче пре свитову војну вице бара важни пременки у економских одношенох не лем Европи, али и цалога швета.

Др. М. Винай.

УНАШИМ
ОТЕЧЕСТВУ.

Засиданье минист-
рех одбуло је на Бледу
под председательством Јо-
го Вел. Краља. Предмет
засиданја були тарговски
уговори и одношенија зос
другима државама.

Шаг у Босни. На гори
Влашич у Босни западал
прешлого тижња вельски
шнїг. Пастире, котри чували
на висоцких планинах статок
склонели је до колбох а
статок загубили вонка. Кед
је рано мали је и видици.
Од велькай јкими и шнїгу
дас 10 фалати статку угну-
нуло.

**Банска налата у Но-
вом Саду** започиње је бу-
довац на яр. Планы уж гото-
ви. Трошкови будованја вино-
шиц буду 35 милиони дин.

Побили је валали.
При Силјту побили је ме-
даи собу житеље трох вала-
лох: Брштаново, Дугобаба и Коруциер. У битки
участвовало 400 особи а
велје вишли зос разбиту
главу. На је је нико живо-
том не настрадаје. Жандаре
зробили заш шор и
вимирели их.

Владени комунисти.
У Валпову полиција влапела
сдину комунистичку организа-
цију, котра добивала ору-
жије зос Мадјарскай и котра
мала поробиц већей атен-
тати на наших већих лю-
дзох. Оружје пренайзене
а баша тих комунистах
придана суду.

**Ликовита кунель у
Н. Саду.** Позната Јодна
купель у Новим Саду пре-
глаждена тих дњох краљев-
ским декретом як ликовита.
Велје хори прихода па лі-
чено особено од реуматизму
(таргане у косцох).

Непоштени касир.
Касир варошкай каси. С.
Живкович у Нишу проневе-

рел 1.300.000 Дин. и спел
секунду до Булгарской. На
граници го влапели и при-
дали суду.

**За лепше домашне
газдовство.** Же би је
ко баржей подвигло дома-
шне газдовство у срезу
Кула је оснује мала ово-
цовска школа. На тују циљ
дали Куланске општество
10 јутра јеми и 18.000 Дин.
Так исто приложили и други
општества: як Нови Врбас
20.000, Червеница 18.000,
Стари Врбас 9.000, Торђа
12.000, Прибичевично и
Р. Керестур по 3.000 Дин.
Крем овочних древкох буда-
зе је ховац и племенита
файта дробијагу. За прикладом
Кули пошол и срез
Хоркачки.

Стара Кукурица. У
нашай јеми находајешице
22.000 стареј кукурици на
предај. До конца мешаца
септембра вона је ма ви-
весци. Вагони и лади стоя
уж па расположењу.

Нако локомотиви.
На почетку тога року мали
зме у нашай држави 2803
локомотиви а то значи, же
на каждом 10 км. приходза
3 локомотиви. У Белгии на
приклад на 10 км. приходза
и 10 локомотиви. За
нас токо число значи бара
вельке напредоване.

Поштава у Барани.
Пре вельки даждиси, котри
прешлих дњох падали у
Австрини Дунай пребил на-
сип при Алатине и вијаје
ше. У Барани 300 јутра јеми
пришло под воду.

Дужнїци,
пошије
дужну
претплату!

У Русі вище горше.

Ректор Американського університету у Георгетовні, Валси, приятель президента Гуверна, вращав іш а путь по Русі. Вони написали як там страшне преганяю більшевики християнох. Вибереме з того писання дзекотри лем ствари:

1) Археєпископ у Перму бул живи спасли. По страшних муках руцели го до живого вапна, дзе дашершел свой живот у найстрашнейших муках.

2) Владику зос Георгієва найперше руцели до цемпі ци медаї. найгорших забойнікох, потім то придали судій, котры му найперше одрезал нос и уха, а затым му в мечем пробил шерцо.

3) Архієпископа у Воронесу обешели, а 100 його сяцідікох позабивали. Едному священіку стяргали пімати и по найважчайшим полівали го в воду, котра ше на їм дораэ злядасла и вони випатрал як слуп з ляду. Другим священіком кладли и приціскали на главу венци зос бодлікасціх дротох, другим лаш косци ламали, цело отверали на найстрашнейши способи.

4) У Полтаві обешели 18 монахах на жадаці едині бешесні жени.

5) Велі владикове и священіки були прибити на

криж. О других злодійствах не будаеме споминац.

То наисце влодійства, які робили потане у часах Нерона, Дескія и Диоклесіяна. То у двадцятим століттю ро бя пред очами целей Европы людес, котры гуторя, же вони прошицени и же вони не рушаю виру, бо „вира то приватна ствар каждого человека“.

Не треба на то забуць, котры більшевики маю по шацікіх странах своїх помочнікох. Ту нет другого успішнішого ліку, як мерко ван. да ше дзеци дораз од дасцінства добре у вири поучи и да ше як хлапцы так и дзицата добре виховую.

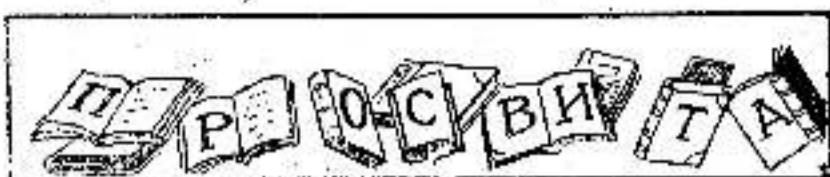
Кажды разумны чловек у совисици обвязаны помагац и роашырьовац добры християнськи видавництва, а не читац и не помагац безбожни новини и книжкі.

Чи то наисце лем „случай“.

На Україні у місту Станіца єден безбожни більшевик сцел ше и росуказац пред другима и заслужиц похвалу власци державній; вякал пушку, пошол до церкви и там почал лац, пре клінац шицко на небе и на тим швету. У церкви було вельке и красне Ростятие. Кед більшевик го обачел, теди побешися. Нацагнул пушку и виштрелел. Але кулька ше вращала и вдэ-

рела безбожника до чола и вони на месце випущел свою безбожну душу. У тим моменту бізювно обачел, що Господь Бог.

Божа церпелівосц велько раз в „долготерпельва“, але Бог од часу до часу дава осетиц свою справедлівосц уж и на тим швеце.

Дружество „Благей смерти“.

Дружество „Благей смерти“ ма слідующи 3 ступні класи:

До першого ступня припадаю тоги, котры ше лем запіши до Дружства и на тот способ придаю под покров Стадальней Маткі Божей за час своей смертельній години. Други ступень (класу) творя тоги, котры кожди дзень рало и вечар вимодля З Богородице з додатком: „Помочніце при добрей шмерці модлі ше за меня“. (300 длі отпусту кожди раз).

Котры записаны до третього ступня, вони крем тих молитвок окончную ище кожди вечар испят совисици и єден дзень у мешанцу як кед бы на вечар мушели умрец.

Добре бы було же бы ше кожди записал голем до другого ступня, але и перши достава шицки отпусти и духовни добра.

Ступаючи за членох Дружства Благей смерти кожди жертвую даскельо днінари, котры одредзени на то, же бы ше Дружство цо веде розширело — як и на по-

моц душевну и тілесну членом.

З помнутого видно, же ше од членох захтева тоги ствари: часто думац на шмерц, модліц ше за добру шмерц, рабиц испят совисици и препровадзиц єден дзень у мешанцу, як да маме умрец.

Опятьже тога докладніше. Часто думане на шмерц як гвари папа Пий XI. одрива нас од швета а возбуджуе у нас жаданя вічних доброх. То знаме и зос кождоднівного искусства. Кажде ховане, глас дзвона, кожда умарти, теметов то шицко на нас роби добри вплив. Думайме на шмерц теди кед ставаме и легаме, часто водне па теди вона не будзе за нас піч страшнога.

Добра шмерц то превельке ласка Божа, а ласка ше муши вимодліц. Прето гутори Папа Венедикт XV.: „Модліц ше Стадальней Маткі Божей за щешліву шмерц то отвітуе католици. Вона в Христом страдала и умерала, же би препитала Божу справедлівосц. Придала свого Сина на жертву и прето постала

жем повесц. Було дзешец стрібери коруни, два стрібери пейцкорунаши и єден златни дукат од двацец коруни“.

Предсідатель виражыел пенсіоннік и сумаштимовала.

„Тераз нам шицко ясно“, повед предсідатель. „Обвинети Мирков потполно ніякі и прето го пушам на шлебоду, а роботнік Толвайски ма прист на Його место“.

Шицки були бара весели, лем Толвайски шкряпал зос зубами и сцискал песьці.

Нови віновнік бул одведзены до гарешту, а вецка бул одсудзены на вецей роки цемпіци.

Мирков и стара ніна Юла вращали ше у славі и радосці до своіх домох. Мало познейше шицки у Мирковім дому плакали од радосці. Того дня пришли шицки Мирково приятеле винчовац на велькім щес-

ци. То бул пайлесши дзень у Мирковім живоце.

III. Поврацене.

Прешло вецеі рокі од кеди Толвайски бул осудзены. Надпатрат Мирков бул бара поштовави у цалих Студенцох, а його син Михал вироц велькі, и зос оцом ходзел до рудокопу на роботу.

Єдного дня врачаючи ще зос роботи дому здогонел вон стару ліну Юлу, хто ра вишла зос леса и по малки ишла пред їм.

„Добри вечар ніна Юла!“ поздравкал ю. „Чи сце могли найсц ягоды?“

Ніна Юла, гоч як була бара стара, ипак указавала веселе ліцо а особено кед ше стретла зос Михалом, котрого любела шицкім шерцом. Але нешкі чоло ей було бара застаране, а ценка замбі бара сциснути. Ледво ше могло обачыц, як

ФЕЛЬТОН

по Ф. Хофману.

Под жему.

(Прекмужасе).

Прешла єдна, два, три и штири годзіни чеканя. На концу ипак пришла комісія и поставела на судскі стол златну годзінку зос златним ланцушком и певежник зос пензжник. Дорадації були весели. Мирков не бара арадовал, а Толвайски пребляднул и бара ше злекол.

По даскельох минутах чеканя, наредзел предсідатель мир.

„Шведку Йовгене“, обрател ше гу младому калфо ви, „чи признаваце тог певежник, годзінку и ланцушок за свою власносц? Придце

бліжай и опатрице спомніти ствари, да би небуло даякей хиби“.

Калфа пришол напредок, цопатрел на ствари и моцнім гласом повед:

„Най ми Бог помоге, то мой пенсіоннік, годзінка и ланцушок. Модлім вас да отворыце стражні бок годзінки и увидзяце мелю „Браца Сатнер, Жетева“. Там моя годзінка кулена“.

Предсідатель отворел годзінку, онатрел ю, повед:

„Правду жаде, ту ше находза тоги слова“, и указал ю шицкім запришагнутым.

„А чи можеце повесц, Йовгене, кельо было певежник, годзінку и ланцушок за свою власносц? Придце

вона спасительском людско-
го рода. По ей рукох да-
лі Бог своё ласки па и
найвекшую ласку добрей
шмерци".

Каждогодня умре 140.000
души по целим швеце. А
чи шицки вони довольно
приправни на суд? Певно
же не. И пре то ми мод-
ліме и ка ніх у тот час
кеди ше одредауе за ніх
вична судьба.

Зос молитву ведно идзе
и Служба Божа. На Служ-
би Б. жертвую ще за нас
сам Син Божи з тоту свою
жертвую. Вон вимодлю за
нас у небесного Ода шиц-
ки ласки. Паметайме, же
и ласку добрей шмерци ви-
модліме найскорей по Слу-
жби Божей. Прето и тото
Дружтво ще стара о тим,
же би ше за членох цо ве-
цей отправело Службох
Божих.

Кажда шмерц за человека
страшна пре то бо треба
стануц на суд Божи. А же
би ше приправили на тот
суд то у цепиту совисци

сами себе судзиме юажди
дзень, и постановляме ве-
цей не границ.

Препровадац седен дзень
у мешашу у приправи на
шмерц тиж не чежко. Найлішче за то вжац остатню
недзяло у мешашу. Теди
вечей раздумуеме о шмер-
ци, примаме св. тайни и
робиме иныши добри діла.

Пешкайши св. Оцед Пий
ХI. так опомина: "Най шиц-
ки свяценыки часто беше-
дую виркіком о щешлівей
шмерци, наї Богу пошве-
чени особи стараю ще при-
правиц других гу щешлі-
вей шмерци, наї народни
воспитателе часто пригад-
ую ѿюм воспитаніком, же
вичне спасение то найваж-
нейша ціль того живога,
пай ще родичи стараю о
тим да вичне спасене іх
дзеца буде бязовне, наї
шицки члены Дружтва Бла-
гей шмерци повекшаю сво-
ю старане же би ще Друж-
тво розширело".

Шицки даклем до діла!

**Мадярски торжест-
ва.** У Будимпешту запача-
ло прецілого тижня народ-
не мадярске торжество 900
рочніца Св. Мірка. На то-
ту славу приходил як поспа-
ник св. Оца Папи кардинал
Синчено.

**Вода соціялісток —
свяшченнік.** У інвайцар-
ским Фрайбургу одслужел

тих дньох першу Службу
Божу водя соціялісток
Лойвран. Присутні було ве-
цей його колегох бувших
соціялісток и лутеранох.
Вони шицки ступели до катол. церкви у прещведченю,
же вона єдина може пре-
порадац швет. Зос рукох
своіого колеги прияли св.
Причастц.

ше ей очи баркей зашиви-
тели, кед обачела Міхал.

"Бог наї ци да добру ве-
чар, сину!" одноведла жа-
лошне. "Ягодох сом нашла
бара вельо, але сом нашла
и цошка друге, котре ме
рояжалосцело".

"Так! То ми мушице по-
весці нинЮло", гварел
Міхал. "Але ми перше дай-
ше кошарку з ягодамі да
зам поможем пошиц. Я вас
одпровадзім до Вашого до-
му, а по драги ми будзеце
пріповедац од чого сце ще
так злекли. О, нинЮло, Ваша
кошарка барз чежка, ма
чловек и цо несц! Чудуем
ше нинЮло, же ви можеце и-
ще віше ношиц таку терху,
котра и міс чежка, а як
би вам не, кед сце уж у
рокох".

"Нарікла сом Міхале!"
одповедла стара ніна Юла.
"Слава Богу лем кед сом
здрава. А тому вельо до-
приноши и твоя мац. Вона

ми юажди дзень посила доб-
ре едзене, котре ми дава-
моци и здравле. Бог наї
вас благослови кед ще так
шицки за міс стараце!"

"О, нинЮло, превельо
нас хваліце", повед ей Мі-
хал. "Ми би були найгор-
ши людае, кед би зам не
подасковали за добро, котре
сце мойому одови указали,
кед бул чежко опту-
жени. Бес Вас би може буц
мой оцец віце и пепіка бул
заварти, а тот би ще ало-
дій Тольвайскі преходзел ва-
лалом зос давигнуту главу!"

"Ах ето и сам или спом-
нул того чловека", поведла
ніна Юла. "Знаш прецо
сом ще так рояжалосцела?
Баш пре того злого чловека!"

"Та як то нинЮло? запи-
тал злекнүти Міхал. "Вон
ище щедай на сигурним ме-
сце. Вон ище у цемніци".

"Ні, не, Міхал, дасцко
мойо, тог обешеняк на шле-

**Страшна судьба ро-
ботнікох у Русі.** До
Ньюорку прынесла ёдна ла-
дя древо зос Русі. Кед ви-
пімали тога древо нашли
на ёдну греду на котрой
були вилісаны шицки стра-
хоти цо их церкя роботні-
ци у Русі. Там пише, же
муща робиц у лесах голі
и гладні. Водне их едаа
суньоги а в ноци маржню.
Хто би спробовал сцекнущ
на месце го забываю. Ро-
ботніци модля за помоц
тих державох до котрых
того древо прииде. У Аме-
рикі уж започала акція
да ще з Русі веци не ку-
пую древо, котре порубано
зс знайом и кревю чло-
веческую.

**Краль Зогу ще же-
ві.** Новини пишу, же Ал-
бански краль Зогу-Ахмет
ма отпутовац до Риму и
там ще заручиц зос ёдну
талиянскую принцезу.

Длугорочны пеязіні.
Влада Американських державох інче и тера з выпла-
чу по 500 долари мешачно
тдовицом тих гражданох,
котры у роках 1812—1814
участвовали у войни за
шлебоду. Таких гловицох
ест ніде дваццо.

Толвае у Румунії.
Барз часто ще трафя кра-
дэжи у Румунії. Так на
драже гу варошу Беарарак
оплячкала и покладла банд-
да толвайох 40 особи за
єдну ноц.

**Златна валута у
Швайцарскай.** О даске-
лью дій у Швайцарской буд-
зе запровадзена лем злат-
на валута място дотераз-

боди як ти и я!" виповед-
ла ніна жалошне. "Го гань-
ба и грих, кед тога бетяра
пуштели на шлебоду! Гре-
бал до шмерци остац у цем-
ніци!"

"Причекайце кулничко,
ніно, да ракуемс, чи то
возможна, же Толвайски
уж на шлебоди", повед Мі-
хал, котры ще злекол, кед
чул тогу недобру вист.
"Штири роки цемніци до-
стал Толвайски. Од теди
прешол... едзен... два... три...
и... штварти рок. Гей, скла-
да ше. Толвайски одшедаел
свою одредзену кару, але
и пак не верим, же у нього
ніст тельо ганьби да би ще
могол ваш враціц на тое
место, дзе го буде обіхадзац.
Ви ще спрэведли ніно Юло!"

"То щяк невозможна!
Ви сце ще спрэведли, ніно
Юло! Цо би вон ту робел?
Чом ба ще врацал на место
дзе го буде обіхадзац. Ви
щес спрэведли ніно Юло!"
толковал Міхал.

"Не спрэведла ще я", гу-
торела далей ніна зос вель-
ку сигурносцу. "Мойо очи,
гоч су стари, видза може
буц лепшы як дахторы мла-
ди. А то прето, бо сом ве-

шлай двойністей златней
и стрібленей."

**Союз проців бого-
хулства.** У Італії осно-
вани велі дружтва, котрым
задача борыц ще проців
лаца и богохулства. Шиц-
ки тога дружтва творя ё-
ден союз. Тот союз бара
вельо доброго зробел у на-
роду, бо дійствуе на тим,
же би ще морал подзвигол.

**Незвичайне нещес-
це.** З недзяло при варо-
шу Шпандлериле у Чес-
кай стало ще ёдне незві-
чайне вельке нещесце. На
автобусу на котрим ще во-
жело веци особи по назда-
вано умар шофер а да путь-
тоци то не забачели. Ав-
тобус ишол сам даяки час
а веци без управління зишол
з драги и звалел ще до
ріки Лаби. Осем особи за-
бито:

**Сцеля спаліц варош
Хелсінгфорс.** У тот час,
кед просвіщени и христи-
янісі земледілци из Фін-
скай вигнали комунистах и
преважали владу до своіх рук,
настал огень на ёдней
местох главного варошу
Хелсінгфорса. Указало ще,
же тот огень подложели
комунисти, котры сцеля ца-
лу варош знищиц.

**Двоме браца напіли
ще по 30 роках.** Браца
Мак захабели родительски
дом пред 30 рокамі а да
едел за другого не знал.
Єдного дня на гайзібану,
у Едмонту кед шедаели ведно
у вагони упознали ще и
привітали по 30 роках.

мойо стари очи неспрэвед-
ли ще, та ище не пропіла
ані годзіна од кеди сом го
видасла. Гей, гой, и пак сом
го пропознала, гоч пущел
длугу браду, а и шицок ё
зос ю оброснуги так же
ще му видзял лем очи и нос.
Але го видзял його опаки
попатрунок, и я го дораз
препознала. Може буц же
ме не обачел, зато сом ще
поціхи скрила да мі не ви-
дай. Такому обешеняку не-
мож вериц, та вон би забил
и таку стару жену як я!"

"То щяк невозможна!
Ви сце ще спрэведли, ніно
Юло! Цо би вон ту робел?
Чом ба ще врацал на место
дзе го буде обіхадзац. Ви
щес спрэведли ніно Юло!"
толковал Міхал.

"Не спрэведла ще я", гу-
торела далей ніна зос вель-
ку сигурносцу. "Мойо очи,
гоч су стари, видза може
буц лепшы як дахторы мла-
ди. А то прето, бо сом ве-

ВШЕЛІЯЧИНА

Мацером нових священіків. У Французькій місті Мориен (Maurienne) сціл тамтешні владики да привіта і подякує мацером нових священіків у своїй єпархії. Кед були млади богослови пошвецовани за священіків, позберали ще їх мацери у владическій церкви. По пошведаню богословів образець ще владика гу мацером тих священіків, заволал їх, да бліжай приступя гу ньому, крашиє їм подасковал за виховане їх синах і кождай дал як пам'яток красну медаллю зос образом найважливішої Мацери Пресвятої Богородиці. На другій страни медалії було написане: „Владика з Марієн сердечне дзекуй мацером“.

Кед владика прошлого року пришол до Риму, спомнул туту ствар Папи Пію XI. Папа ще тому барз обрадовав і гельо вигварел: „Наїсце красна гадка, да подаскує мацером нових священіків і да їх почитувем за їх превельки жертви, яки мали, док нам виховали священіків“.

Наїсце пшешліва кожда мацер, котра може виховати сина за священіса, котри будзе священіком Бога живого на вики яків „по чину Мелхіседекову“.

Сціл житію поховаць. У місті Кристашти (Румунія) заснована давніка Йо-

ана Муре і понеже що през 12 днів не пребудзела то родичи думали, же умара і сціл ю поховаць Меда. Тим дохторе установили же Йона не умара але заснала. По других шпацильох пребудзели давку і ратовали ю од шмерци.

Кури іспану фарбені вайца. Новини являю, же румунський професор Геліот винансюю таки способ кармелія курох, же кури нешту вайца вшелякій фарби. Єст чарівних, желених, червених і т. д.

Спансі славних людзюх. Цар Наполеон спал лем 4 годзини а ми звичайни людзе шпиме до 8 год. Богач Форд шпи 9—10 год., а славни Марколі ридко дараз встане пред поладнем. Списатель Велс шпи тиж през 10 годзини. Як видно спале то релативна ствар. Кажды най шпітелью кельо му потребно же би бул швіжи у роботі.

Порція од здожнутого пса. И у нас ще трафи, же дахто плаці порцію од жемі, або од хіжи, котру уж давно пема, але у Італії славни списатель Пірандело мупи уж през 25 років плаці порцію од своєго пса, котри уж давно здох, бо Пірандело не може ні в чим доказаць що песь здохнути.

Лік за глухих. Професор Блінк у Бейчу ви-

льо на швіжким воздуху, дзецко жойо. Питащ прецо тот опаки чловек пришол назад? Озда ци того неясне? Чи не згадаш? Вімсциц ще сде! Вімсциц ще сде твойому оцови, мацери и над тобу. И зато вон ту пришол, вон годзен поробиць и найгоршее діло лем да може того вивесіць. Верми то, Михале! Я познам того чловека, и инде ще тераа трешем од страшного ліца Його, хторе сом видзела у ліше. Милосердны Боже, як страшне випагра тут запущели злодій! Лицо жовте, очи побелавени и глубоко вошли нука и швица з гадні швастлюсць. Тот опаки чловел лежал у хладку єдного велького дре-

(Далей будзе).

Читайце „РУСКИ НОВИНИ“

напол електричні апарат малей фурми, помоцу котрого і глухи особкі можу добре чуць.

Сціл житію пред мішами. На гравії Монго-

ли і Манджурию зявели ще мітні у таким мложеству, же жителі мушели сцікаць, бо міти наваліли на людзох котри ще не могли од ніх обраніць.

ШВЕТОЧНИ ОТПОЧИНВОК

Недзеля XII.

Еванг. од Мафтея, гл. XIX., зач. 79.

„Учителю, что благо сотворю, да имам живот вечны.“

Богатя ще юноша пити Ісуса, що ма робиць, да себе заслужи живот вічни. Добре дума, и о добрым ще стара. Живот вічни може заслужиць лем зос роботу, разуми ще духовну. З тима дарами що нам их Г. Бог дал мушиме „ділати“. Ісус сам гварел: „Отец мой ділаєт, и я ділаю“. Вон творел добри діла, и ми дужки твориць добри діла з тима 7 дарами, що зме их прияли од Господа.

5. дар є способносць духа и цела.

Ест на швеце людзох, котри зос своїм трудом, а науку, вредноту бара велики хасновити діла зробели на хасені цалому чловечеству. Подумайце себе на тих, що винашли електрику, телеграфи, телефони, радіо, крилатици, железніци и шляци други мудроста, о котрих читаме у новинох и книжкох. А дзе су ученыци, котри написали тоги дробни слова и положили темель науки? Ест зант велико людзох, що закопали свої таланты до жемі т. в. похасновали их на зле: спрэвода других, муча и на але уча. Чувайме ще од того!

6. дар: жадане блајсенство. Шицки на жемі сцеме да нам будзе доброе. Жалосць тата, жевельке мпонество людзох гледа свої цесце лем на тим швеце, а то живот не так ушорени, же би ми могли найсць своє блајсенство. Тот швет лем приготовене за лепши живот. То час искушения, дзе

маме указаць, що нам милие: чи Бог, чи грих. Тераа ще находиме у вшелякіх искушеньях. Но, так длуго не будзе. Кед плоди дозрёю, теди ще збераю и иша на сигурне место. Так будзе и в нами. Кед дозрэсме, або у доброму, або у алому теди нас Бог преложи гу себе на вічне блајсенство, або на вічну кару. У Богу найдзе кожди праведник свою вічне щесце. Будас учащийся Божей мудросци, святосци и щесца. Пребожествені наш ціль. Меркуйме да посдигнеме.

7. дар є дар святосци и праведносци. Тот дар корупна шицких дарох Божих. Бог святы и праведни, па сце да и ми таки будземе. А понеже сами по своїх силох не можеме то буць, прето нам тот дар дава сам Дух Божы на святым крещению. Тот дар ще чува зос виру, надежду и любовию.

Препатралі зме до тераз як Г. Бог украсел нашу душу зос 7 дарами, да му будзе подобна, и як тоти дари треба хасноваць на славу Божу. И кед чловек то не роби, але процівно служи ще айка на грих, теди тот живи образ Божи у нас іажи ногами и губи.

То найважче зло! Кріж є слика Росіяного Христа, па би страшне зло поробел чловек, котри би плювнул, або погажел кріж Господні но велько векши грих би поробел тот, котри у себе губи живу слику Бога и то душа наша. Хто ще пода гриху, тот туту слику Божу роби сликом дилівалском. Торобя гришиници, котри ще одреюю Бога. Не дайме ще даклем претвориц из синох шветла на синох іжі!

О. М. Мудри

ТАРГОВИНА

Жито	Дин. 173—176—	Овес	Дин. 140—145—
Кукурица	“ 127—130—	Мука 0	“ 307—315—
Ярець	“ 115—120—	Мука 2	“ 275—280—
		Мука 5	“ 230—235—

Віскода раз до тюкня. — Цека на цали рок 100 дукарк. — За Америку 4 долари на рок. — Рукописи и други листи треба посылаць на адресу: „РУСКИ НОВИНИ“ Нови Сад Бојовића улица број 2. — Претплату на Рус. Нар. Просвітне Дружество, Р. Крестур. (Бачка).

За редакцию одвітують: Юрай Павич, Војводе Бојовића 2.

Властитель: Рус. Нар. Просв. Дружество Рус. Крестур (М. Мудри).

Штампарија „Натошевић“, С. Ђоковић.